

тя тука?—Иди текла, повикай ъж нека доде да ѝ благодарѣх.

Текла отиде, и намери Ружица да плете чорапи; а като влѣзе въ стажта ѝ рече:» Дойди Ружице, вика вы Милостивата господжа, ами тутакси да додишь; Ружица не е имала волѣх да отиде, нѣ пакъ мислила е, было би непристойно ако този позивъ неприеме; и тѣй тѣргна съ текла.

Смирено и побожно, стѣпи Ружица въ къщи. Милостивата господжа, която седѣше при Миливоа, като видѣ сиромашкото момиче, прегърна ъж любезно и рече: О! дете мое, колко съмъ ти благодарности длѣжна! Какво си ты благородно дѣло извършила! Каква си ми неисказана радостъ причинила! Да не бѣще ты, лежалъ бы този мой краснѣй сынъ, който сега тихо и мирно спи, леденъ и мъртъвъ, на дъното на онзи кладенецъ. Ты си моето дете отъ смъртъ избавила; а азъ отъ сега ще ты бѣда права майка, и ще бѣдешъ като мое дете държана; остани прочее отъ сега за всякоги при мене.

»А ты пакъ, рече тя като ся обърна къмъ дойкинята, тутакси да излѣзешъ изъ къщата ми. Ты си още отъ детонаставница, детоубійца станала. Тя плачаше, и моляше за опрощеніе и милость. Падна на колена и рече: Милостива господжо, азъ съмъ сиромашка, незнаѣхъ гдѣ да отида, опростете ми азъ ще ся поправа.

Но, рече, господжата:» Ты си ми туй много пѣти обѣщавала, а никоги не си изпълнила. Азъ,